

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2015, č. j. 22 A 97/2015 – 40,

t a k t o :

- I. Žádosti žalobce o prodloužení lhůty k zaslání vyplněného formuláře Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech **se vyhovuje**. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby **ve lhůtě sedmi dnů** ode dne doručení tohoto usnesení zaslal uvedený formulář zdejšímu soudu.

Nedoloží-li žalobce ve stanovené lhůtě, že nemá dostatečné prostředky, Nejvyšší správní soud jeho návrh na ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků zamítne.

- II. Návrh žalobce na priznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 7. 2015, č. j. MSK 85272/2015, sp. zn. ÚPS/19194/2015/Polí zamítl odvolání žalobce ze dne 22. 6. 2015 proti rozhodnutí ze dne 11. 3. 2015, č. j. MMFM 28913/2015, jímž Magistrát města Frýdku-Místku (dále též „správní orgán prvního stupně“): 1) podle § 24 odst. 3 písm. a) bodu 3 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), odňal žalobci vlastnické právo k jeho rodinnému domu a pozemkům ve prospěch vyvlastnítele - České republiky – Ředitelství silnic a dálnic ČR, 2) podle § 24 odst. 3 písm. c) téhož zákona určil, že vyvlastnitel je povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění nejpozději do dvou let ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí, 3) podle § 24 odst. 4 písm. a) téhož zákona stanovil výši náhrady za uvedené odnětí vlastnického práva ve výši 1.278.260 Kč pro vyvlastňovaného, kterou mu uhradí vyvlastnitel ve lhůtě do 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že proti výše uvedenému rozhodnutí o vyvlastnění podal žalobce odvolání již dne 14. 4. 2015. Toto odvolání žalovaný zamítl jako opožděné rozhodnutím ze dne 18. 6. 2015, č. j. MSK 52281/2015, které nabylo právní moci dne 2. 7. 2015. Žalovaný proto odvolání žalobce v posuzované věci zamítl podle § 92 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jako nepřipustné, neboť o odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyvlastnění již bylo pravomocně rozhodnuto na základě jeho předchozího odvolání ze dne 14. 4. 2015 a odvolací řízení již bylo ukončeno.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 12. 11. 2015, č. j. 22 A 97/2015 – 40, pro opožděnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud totiž shledal, že se na věc vztahují speciální ustanovení zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, který v § 2 odst. 5 stanoví, že lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 se zkracují na polovinu. Tato skutečnost vyšla v řízení najevo, žalobce s ní byl seznámen již v textu žádosti o vyvlastnění a následně v průběhu řízení. Rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 6. 8. 2015, lhůta k podání žaloby tak uplynula dne 7. 9. 2015. Žaloba byla podána dne 29. 9. 2015, tj. opožděně. S ohledem na opožděnost žaloby již krajský soud nerozhodoval o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků ani návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel včas kasační stížnost, kterou doplnil podáním ze dne 22. 12. 2015 a v níž uvedl, že protiprávní chování státu ho finančně zruinovalo. Namítal, že lhůta pro podání žaloby (ať už jednoměsíční či dvouměsíční), dosud neuplynula. Aplikace zákona č. 416/2009 Sb., byla podle stěžovatele v jeho věci vyloučena. Stěžovatel označil usnesení krajského soudu za nezákonné. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek nebo vydal předběžné opatření, jímž by účastníkům, a orgánům státní správy uložil zdržet se výkonu rozhodnutí žalovaného i Magistrátu města Frýdku - Místku. Stěžovatel rovněž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 As 284/2015 – 12, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení zaslal zdejšímu soudu vyplněný formulář Potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech a poučil stěžovatele, že nedoloží-li ve stanovené lhůtě, že nemá dostatečné prostředky, Nejvyšší správní soud jeho návrh na ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků zamítne.

[5] Na tuto výzvu reagoval stěžovatel podáním ze dne 22. 1. 2016, v němž požádal o prodloužení lhůty k zaslání Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, neboť onemocněl silnější chřipkou a je pod tlakem, neboť mu v řadě řízení běží desítky lhůt a není právník.

[6] Žádosti žalobce o prodloužení lhůty k zaslání Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze zdravotních důvodů Nejvyšší správní soud vyhověl, prodloužil ji a vyzval proto stěžovatele opětovně k předložení předmětného formuláře v takto prodloužené lhůtě, která skončí uplynutím jednoho týdne od doručení tohoto usnesení. Současně stěžovatele poučil, že nedoloží-li ve stanovené lhůtě, že nemá dostatečné prostředky, Nejvyšší správní soud jeho návrh na ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků zamítne. Vzhledem k tomu, že o tomto návrhu stěžovatele nemohlo být dosud rozhodnuto, neboť stěžovatel zdejšímu soudu stále nedoložil své majetkové poměry, nevyzval Nejvyšší správní soud stěžovatel doposud ani k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Žalobce dále požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

pokračování

[8] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (osvědčil), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[10] Stěžovatel se v kasační stížnosti domáhá přiznání odkladného účinku nebo předběžného opatření, přičemž navrhuje, aby soud uložil správním orgánům zdržet se výkonu jejich rozhodnutí. Podle Nejvyššího správního soudu se tudíž jedná pouze o návrh na přiznání odkladného účinku, nikoli též předběžného opatření, neboť stěžovatel se nedomáhá prozatímní úpravy poměrů účastníků řízení (aby se něčeho zdrželi, něco vykonali nebo snášeli), ale domáhá se odložení účinků správních rozhodnutí.

[11] Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku zdůvodnil svými majetkovými potížemi, které nastaly v důsledku rozhodnutí správních orgánů o vyvlastnění. Zároveň je z kasační stížnosti zřejmé, že stěžovatele k podání žádosti o přiznání odkladného účinku vede především snaha o odložení účinku správních rozhodnutí. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, č. Sb. NSS 786/2006, judikoval, že *odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.* Nejvyšší správní soud proto při rozhodování stěžovatele o návrhu na přiznání odkladného účinku přihlédl rovněž k obsahu rozhodnutí žalovaného, z něhož vyplývá, že se již netýkalo samotného vyvlastnění, neboť o odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o vyvlastnění již žalovaný rozhodl svým předcházejícím rozhodnutím, ale jednalo se ve své podstatě o procesní rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání stěžovatele jako nepřijatelné s odůvodněním, že se jedná již o druhé odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí o vyvlastnění poté, co již o prvním odvolání bylo rozhodnuto.

[12] Nejvyšší správní soud tak s ohledem na výše uvedené shledal, že pro závěr, že by stěžovateli v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí (tj. rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2015) mohla vzniknout nepoměrná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neexistuje ve spise žádná opora.

[13] S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu